

บทที่ 4

สภาพแวดล้อมทางธุรกิจในจังหวัดสระบุรี

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในจังหวัดสระบุรี ซึ่งประกอบด้วย

1. สภาพทางภูมิศาสตร์
2. ศักยภาพทั่วไปของจังหวัดสระบุรี
3. สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดสระบุรี
 - 3.1 ด้านการค้า
 - 3.2 ด้านการลงทุน
 - 3.3 ด้านด้านเงื่อนไขการให้นโยบาย ส่งเสริมการลงทุน
 - 3.4 ด้านนโยบายทางภาษีอากร
 - 3.5 ด้านนโยบายทางอากรรายได้

4. เป้าหมายของแผนการปี 2549-2554 ของแผนการค้าจังหวัดสระบุรี

1. สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดสระบุรีประกอบด้วย 15 เมือง(อำเภอ) 1,543 หมู่บ้าน 131,118 ครัวเรือน (แผนกสถิติการสำรวจพลเมือง, 2548) ตั้งอยู่ภาคกลางตอนใต้ของ สปป.ลาว มีเนื้อที่ ประมาณ 21,774 ตารางกิโลเมตร ทิศตะวันออกมีชายแดนติดกับประเทศเวียดนาม ยาวประมาณ 135,8 กิโลเมตร ทิศตะวันตกมีชายแดนติดกับประเทศไทย ยาวประมาณ 153 กิโลเมตร ทิศเหนือมีชายแดนติดกับจังหวัดกำแพงเพชร ยาวประมาณ 314 กิโลเมตร และทิศใต้มีชายแดนติดกับจังหวัดสกลนคร ยาวประมาณ 259 กิโลเมตร (แผนกสถิติการสำรวจพลเมือง, 2548)

จังหวัดสระบุรีได้รับผลกระทบจากลมมรสุม ทางทิศตะวันออก และตะวันตก เป็นเหตุให้มีปริมาณน้ำฝนมาก และอากาศมีลักษณะร้อนชื้น ภูมิศาสตร์ของจังหวัดเป็นเขตที่ราบ ที่กว้างใหญ่ตั้งอยู่ตรงกลางของประเทศ มีเทือกเขาและที่ราบสูง จุดต่ำสุดเทียบกับหน้าน้ำทะเล ประมาณ 100 เมตร และสูงสุด 1,353 เมตร ดังนั้นเนื้อที่ของจังหวัดจึงถูกตัดแบ่งออกเป็น 3 เขตใหญ่คือ เขตที่ราบ เขตที่ราบสูง และเขตภูเขาดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.1 โดยประชากรอยู่ในเขตที่ราบมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 78.56

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนพลเมือง และเนื้อที่ใน 3 เขตใหญ่ เขตที่ราบ เขตที่ราบสูง และเขตภูเขาของจังหวัดสะหวันเขต

ลำดับ	เขตที่ถูกจัดแบ่ง	พลเมือง (คน)	อัตราส่วน (%)	ชาย(คน)	หญิง (คน)	เนื้อที่แต่ละเขต (ตารางกิโลเมตร)
1	เขตที่ราบ	648,415	78.56	319,823	328,592	9,819.40
2	เขตที่ราบสูง	112,411	13.67	55,691	56,720	6,771.60
3	เขตภูเขา	63,836	7.77	31,675	32,161	5,183
	รวม	824,662	100	407,189	417,473	21,774

ที่มา: แผนกสถิติการสำรวจพลเมืองปี 2548

ประชากรของจังหวัดสะหวันเขต มี อัตราการเพิ่มของประชากรเฉลี่ยแต่ละปีประมาณร้อยละ 2.5 ความหนาแน่นของประชากร 35 คนต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร และประกอบด้วย 3 ชนเผ่าใหญ่ เผ่าลาว เผ่าผู้ไท เผ่าขมุ ประชากร มีอาชีพทำนาร้อยละ 73 ทำไร่ร้อยละ 7 และอื่นๆ ร้อยละ 19 มีการว่างงาน ร้อยละ 0.46 และรายได้ต่อหัวของประชากร 300 ดอลลาร์ฯ ต่อคนต่อปี(สำนักงานแผนการและความร่วมมือจังหวัดสะหวันเขต, 2547) และเป็นจังหวัดที่มีเศรษฐกิจที่ดีที่สุดใน 16 จังหวัดในลาว มีรายได้จากการเก็บภาษีนำเข้า-ส่งออกประมาณ 55 ล้านบาท (16,500 ล้านบาท)

การศึกษาและระดับการศึกษาในจังหวัดสะหวันเขตไม่มีมหาวิทยาลัย แต่มีสถานศึกษาส่วนใหญ่เป็นระดับประถมศึกษาตามตารางที่ 4.2 จังหวัดสะหวันเขตก็มีนโยบายในการให้ทุนส่งนักศึกษาไปเรียนต่อทั้งในและต่างประเทศเพื่อกลับมารับใช้จังหวัด จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในภาคต่างๆซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.2 แสดงสภาพการศึกษาในจังหวัดสระหวั้นเขตปี 2547

หน่วย : คน

สถานศึกษา	จำนวนสถานศึกษา (แห่ง)	จำนวนครู (คน)	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวน ห้องเรียน (ห้อง)
ประถมศึกษา	1,135	3932	119,535	3,691
มัธยมศึกษาตอนต้น	113	1625	32,000	780
มัธยมศึกษาตอนปลาย	32	406	8,000	195
ปวช.	2	128	1,067	
ปวส.	1	79	1,371	

ที่มา : สำนักงานแผนการและความร่วมมือจังหวัดสระหวั้นเขต

ตารางที่ 4.3 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในจังหวัดสระหวั้นเขตปี 2547

สาขา	ปวช.	ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	รวม
ช่างสาขาต่างๆ	398	45	40	0	150
บัญชีและคอมพิวเตอร์	170	30	25	0	130
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	499	1,425	90	5	226
รวม	1067	1,500	155	5	

ที่มา : สำนักงานแผนการและความร่วมมือจังหวัดสระหวั้นเขต

2. ศักยภาพทั่วไปของจังหวัดสระหวั้นเขต แผนกการค้ำจังหวัดสระหวั้นเขต

จากการสัมภาษณ์สภาพงานทั่วไปของจังหวัดสระหวั้นเขตด้านต่างๆ

1) ด้านกิจกรรม-ป่าไม้

มีเนื้อที่กิจกรรมกว้างใหญ่ ป่าไม้และแหล่งน้ำ เป็นพื้นที่ราบ ริมแม่น้ำเช่น แม่น้ำบังไฟ แม่น้ำบังเหียง แม่น้ำจำพอน ริมแม่น้ำโขงตอนใต้ และบรรดาอ่างเก็บน้ำอื่นๆ ซึ่งเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในการขยายการผลิตกิจกรรม สำหรับเขตภูเขาพวกเรามีเขตดิน และภูมิอากาศเหมาะสมแก่การปลูกพืช ไม้อุตสาหกรรม และเลี้ยงสัตว์ใหญ่ ประเภทวัวและควาย เป็นจำนวนมาก

2) ด้านอุตสาหกรรม

มีโรงงานเกิดขึ้นอย่างมากมาย และมีบรรดาแร่ธาตุต่างๆ ที่สำรวจและขุดค้นอยู่เช่น: บ่อทอง บ่อหินกาว หินแกรนิต เกลือ ทองแดง และแร่ธาตุอื่นๆ พร้อมนั้นอยู่แต่ละท้องถิ่นยังสามารถใช้ภูมิปัญญาของชาวบ้านเข้าในการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ซึ่งสามารถนำวัตถุดิบในพื้นที่ มาใช้ในการผลิต

3) ด้านการบริการทางหลวง

เป็นศักยภาพที่สำคัญของจังหวัดสะหวันเขต เพราะมีเส้นทางอนุภาคเช่น ทางหมายเลข 9 สะพานข้ามแม่น้ำโขงลาว-ไทยแห่งที่ 2 ซึ่งเป็นเส้นทางระหว่างตะวันออก-ตะวันตกพร้อมนั้นจังหวัดสะหวันเขตยังกำหนดให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ-เขตการค้าเสรี เพื่อดึงดูดนักลงทุนทั้งภายในและต่างประเทศ

สาระสำคัญของความตกลง โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงไทย-ลาว แห่งที่ 2 ระหว่างไทย – สปป.ลาว

1. หน่วยงานรับผิดชอบ

ฝ่ายไทย : กระทรวงคมนาคม โดยกรมทางหลวง

ฝ่าย สปป. ลาว : กระทรวงคมนาคม ขนส่ง ไปรษณีย์ และก่อสร้าง

2. กรรมสิทธิ์ของโครงการ

กรรมสิทธิ์ในโครงการของแต่ละประเทศอยู่ที่จุดกึ่งกลางของสะพาน

3. ค่าใช้จ่ายของโครงการ

ส่วนที่ 1 เป็นส่วนของตัวสะพานฝ่าย สปป. ลาวและฝ่ายไทยจะรับผิดชอบออกค่าใช้จ่ายสำหรับงานก่อสร้างจากเขตควบคุมของแต่ละฝ่ายจนถึงจุดกึ่งกลางสะพาน

ส่วนที่ 2 เป็นส่วนของถนนเชื่อมอาคารด่านควบคุมและสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดบนฝั่งลาว ฝ่ายลาวเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ส่วนที่ 3 เป็นส่วนของถนนเชื่อมอาคารด่านควบคุมและสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดบนฝั่งไทย ฝ่ายไทยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด

4. การบริหารและการจัดการงานก่อสร้างสะพาน

งานส่วนที่ 1 ทั้งสองฝ่ายจะใช้ผู้รับจ้างเพียงรายเดียวจากการประกวดราคาาร่วมกัน สำหรับส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ทั้งสองฝ่ายจะดำเนินการในส่วนของตนให้แล้วเสร็จพร้อมกันกับงานส่วนที่ 1

ทั้งสองฝ่ายจะจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมา 2 ระดับ ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการประสานโครงการ (Project Coordinating Committee : PCC) เป็นระดับงานนโยบาย

2. คณะกรรมการบริหารสะพาน (Bridge Management Committee : BMC) เป็นระดับงานปฏิบัติการ

5. การบริการและการบำรุงรักษาสะพาน

หลังจากที่โครงการได้ดำเนินการไปตามวัตถุประสงค์ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงที่จะจัดการเรื่องบริหารและบำรุงรักษาสะพานให้อยู่ในสภาพดี และมีประสิทธิภาพสูงสุด

มูลค่าของโครงการ

การก่อสร้างโครงการฯดำเนินการโดยกู้เงินจาก JBIC ทั้งหมดเป็นเงิน 8,090 ล้านบาท หรือประมาณ 2,588.8 ล้านบาท เป็นเงินกู้ของฝ่ายไทย 4,011 ล้านบาท (1,283.5 ล้านบาท) ฝ่ายสปป.ลาว 4,079 ล้านบาท (2,588.8 ล้านบาท) ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดง มูลค่าโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงไทย-ลาว แห่งที่ 2

รายการ	ประเทศไทย	สปป.ลาว	รวม
1. ค่าก่อสร้าง	3,734.7 ล้านบาท (1,195.1 ล้านบาท)	3,802.7 ล้านบาท (1,216.9 ล้านบาท)	7,537.4 ล้านบาท (2,412.0 ล้านบาท)
2. ค่าควบคุมงาน	276.3 ล้านบาท (88.4 ล้านบาท)	276.3 ล้านบาท (88.4 ล้านบาท)	532.6 ล้านบาท (176.8 ล้านบาท)
รวม	4,011.0 ล้านบาท (1,283.5 ล้านบาท)	4,079.0 ล้านบาท (1,305.3 ล้านบาท)	8,090.0 ล้านบาท (2,588.8 ล้านบาท)

อัตราแลกเปลี่ยน 100 เยน: 32 บาท ณ วันที่ 18 มีนาคม 2544

ที่มา : คัดแปลงจาก กรมทางหลวงประเทศไทย, 2546

4) ด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดสะหวันเขตเป็นเส้นทางศูนย์กลาง ในการบริการท่องเที่ยวอยู่ภายในประเทศ และระดับอนุภาค บนเส้นทางนี้ จังหวัดสะหวันเขต มีสถานที่หลายแห่งที่โดดเด่นทางด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรมที่หน้าสนใจของคนภายใน และต่างประเทศ เพื่อจุดค้นเป็นอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในอนาคต

3. สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดสระบุรี

3.1 ด้านการค้า

นโยบายการค้า (Commercial policy)

ในปี พ.ศ. 2529 รัฐบาลของ สปป.ลาว ได้รับรองนโยบายเศรษฐกิจใหม่ (New Economic Policy) ซึ่งทำให้ สปป.ลาว ได้มีการแบ่งปันการค้ากับหลายประเทศในโลกรวมถึง ในปัจจุบัน สปป.ลาว ได้มีการติดต่อทำการค้าร่วมกับมากกว่า 30 กลุ่มประเทศในโลก การเติบโตทางด้านการค้าได้เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 18% โครงสร้าง การส่งออกสินค้าของ สปป.ลาว ได้แก่ การขาย กระแสไฟฟ้า แร่ยิปซัม (Gypsum) ไม้ท่อน ไม้แปรรูป ผลิตภัณฑ์สินค้าจากป่า กาแฟ ชา จิง เครื่องหัตถกรรม และเสื้อผ้า (Garment) และไฟฟ้า สิ่งนำเข้า ได้แก่ เสบียงอาหาร ยาฆ่าแมลง เครื่องมือกลกรรม เครื่องวัสดุก่อสร้าง เครื่องใช้ไฟฟ้า และเชื้อเพลิง

นโยบายการนำเข้า (Import Policy)

รัฐบาล สปป.ลาว ได้วางระเบียบเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าจัดเป็นกลุ่มประเภทสินค้า ได้แก่ กลุ่มสินค้าที่ส่งเสริม กลุ่มสินค้าควบคุม กลุ่มสินค้าต้องห้าม โดยใช้ระบบภาษี เป็นเครื่องมือ

– กลุ่มสินค้าส่งเสริม (Encouraged Goods) ได้แก่ เครื่องมืออุปกรณ์ เครื่องจักร สำหรับการก่อสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจเป็นต้น

– กลุ่มสินค้าที่ควบคุม (Control goods) ได้แก่ สินค้าฟุ่มเฟือย คือสินค้านำเข้าจากต่างประเทศจะให้นำเข้าโดยบริษัทที่จดทะเบียนถูกต้อง และสาขาการที่อนุญาต

– กลุ่มสินค้าต้องห้าม (Prohibited Goods) ได้แก่ อาวุธสงครามทุกประเภท และเคมี ผลิตภัณฑ์ที่เป็นอันตรายในอุตสาหกรรมรวมถึงอุปกรณ์ สิ่งอื่นๆ

นโยบายการส่งออก (Export Policy)

การส่งเสริมการส่งออกคือ ภาระสำคัญ ของการค้าระหว่างประเทศรัฐบาล สปป.ลาวส่งเสริมการผลิตสำหรับการส่งออก ดังต่อไปนี้

- ลดขั้นตอน และการควบคุมการส่งออกสินค้าที่ส่งเสริม
- สนับสนุนการลงทุนของต่างประเทศ สำหรับการส่งออกทุกรูปแบบ
- เปิดกว้างการส่งออกตลาดต่างประเทศ
- สินค้าที่ควบคุมการส่งออก (Exported goods control) โดยใช้ระบบโควตา ได้แก่ ไม้ท่อน ไม้แปรรูป

นโยบายการค้าต่างประเทศ (Foreign trade policy)

เป็นการควบคุม เพื่อลดการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศ ในอนาคต เพื่อบรรลุเป้าหมาย และกลยุทธ์ทางเศรษฐกิจ รัฐบาลจึงมีทิศทางมุ่งเน้นการผลิตเสบียงอาหาร เพื่อเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการผลิตที่ทดแทนการนำเข้า

- ทั้งนี้เพื่อให้ สปป.ลาว กลายเป็นประตูเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก จากประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเลเป็นประเทศที่มีทางออกสู่ทะเล

- ส่งเสริมและกระตุ้นทุกสาขาเศรษฐกิจ ให้มีส่วนร่วมมีกิจกรรมพัฒนาเศรษฐกิจ

- การให้กรรมสิทธิ์แก่ภาคเอกชน (Privatization) รัฐบาลจะรักษาไว้เพียงสาขาธุรกิจที่สำคัญ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา การสื่อสาร การเงิน การธนาคาร

- เพิ่มให้เอกชนมีส่วนร่วม ในสาขาธุรกิจ ซึ่งในปัจจุบันการลงทุนของเอกชนมีมากกว่า 50% ของธุรกิจทั้งหมดใน สปป.ลาว

- ธุรกิจของทุกส่วนเศรษฐกิจต้องดำเนินให้สอดคล้องตามกฎหมายและระเบียบการของ สปป.ลาว

การค้าสองฝ่าย (Bilateral Trade Agreement)

สปป. ลาว ได้มีการตกลงการค้ากับประเทศที่เป็นคู่ค้าที่สำคัญ อันได้แก่ เวียดนาม ไทย พม่า กัมพูชา จีน มองโกเลีย รัสเซีย และกลุ่มประเทศยุโรป ตะวันออก เป็นต้น สปป.ลาว เน้นขยายเศรษฐกิจ และการร่วมมือให้มีประสิทธิภาพให้มากขึ้น โดยบนพื้นฐานต่างฝ่ายต่างมีผลประโยชน์

การร่วมมือหลายฝ่าย (Multilateral Trade System)

เพื่อขยายนโยบายการค้าต่างประเทศ สปป.ลาว ได้เสนอเข้าเป็นสมาชิกของ WTO (World Trade Organization) ซึ่งอยู่ในกระบวนการพิจารณาขององค์การการค้าโลก ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาล สปป.ลาว ไม่เพียงสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศ หรือในเขตของภาคพื้นเท่านั้น แต่ยังคงอยู่ในระดับสากล และแสดงให้เห็นถึงกฎหมาย และระเบียบการค้าของ สปป.ลาว จะต้องสอดคล้องกับระเบียบของ WTO เป็นการแสดงให้เห็นนักลงทุนต่างชาติเห็นและเข้าใจ ซึ่งจะทำการลงทุนต่างประเทศไหลเข้ามาลงทุนมากขึ้น เพื่อการผลิตสำหรับการส่งออก เพื่อส่งเสริมในการพัฒนาเศรษฐกิจและการค้าให้มากขึ้น

การที่จังหวัดสะหวันเขตตั้งอยู่ภาคกลางตอนใต้ของประเทศ และมีโครงข่ายการคมนาคมกับจังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้านเช่น ประเทศไทย และเวียดนาม ในอนาคตจังหวัดสะหวันเขตจะเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งและศูนย์กลางธุรกิจการค้าของภูมิภาค มีบทบาทในการรวบรวมและกระจายสินค้าและวัตถุดิบในภูมิภาค ศักยภาพของจังหวัดสะหวันเขตที่สามารถเชื่อมโยงกับต่างประเทศทางฝั่งแปซิฟิก และอันดามัน ได้ โดยผ่านท่าเรือน้ำลึกเมืองดานัง ประเทศเวียดนาม และ

ทำเรือคลองเตย ประเทศไทย ซึ่งจะทำให้สะพานเขตเพิ่มศักยภาพทางการค้าระหว่างประเทศ แต่ในอดีต สปป.ลาวได้ประสบปัญหาการขาดดุลทางการค้ามายาวนาน ซึ่งมูลค่าการนำเข้าเกือบเท่าสองเท่าตัวของมูลค่าการส่งออก ซึ่งอาจเนื่องมาจากการค้าอนุกระบบ ซึ่งไม่สามารถประมาณปริมาณการค้าอนุกระบบนี้ได้

รายได้หลักจากการส่งออกของ สปป.ลาว คือได้จากการส่งออก ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ หวายและไม้ไผ่ (Rattan/Bamboo) แร่ธาตุ (Minerals) ของป่า (Forestry Products) กาแฟ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์งานหัตถกรรม ตัดเย็บ สินค้าอุตสาหกรรม (Industrial Goods) ไฟฟ้า และอื่นๆ ซึ่งช่วงระยะที่ผ่านมามูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น และในอีกด้านหนึ่งมูลค่าการนำเข้าของลาวก็มีมากซึ่งสินค้านำเข้าส่วนมากจะเป็น เครื่องจักรที่ใช้ในการเกษตร อุปกรณ์สำนักงาน (Office Equipments) เสื้อผ้า (Clothing) อาหาร เครื่องใช้ไฟฟ้า ยา น้ำมัน อุปกรณ์ก่อสร้าง และอื่นๆ ปริมาณการนำเข้า-ส่งออกสินค้าประจำปี 2546-2548 ของจังหวัดสะหวันเขตโดยมูลค่าการนำเข้าสูงกว่ามูลค่าการส่งออกแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงมูลค่าการส่งออก-นำเข้าสินค้าประจำปี2546-2548 ของจังหวัดสะหวันเขต อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยของ 3 ปี 1 \$: 40 บาท

ปี 2547-2548	มูลค่าการส่งออก	18,009,245 \$	(720,369,800 บาท)
	มูลค่าการนำเข้า	191,059,115 \$	(7,642,364,600 บาท)
ปี 2546-2547	มูลค่าการส่งออก	28,035,637.68\$	(1,121,425,507.2 บาท)
	มูลค่าการนำเข้า	115,702,966.64 \$	(4,628,228,665.6 บาท)
ปี 2545-2546	มูลค่าการส่งออก	29,691,162 \$	(1,187,646,480 บาท)
	มูลค่าการนำเข้า	70,939,446 \$	(2,837,577,840 บาท)

ที่มา: แผนการค้าจังหวัดสะหวันเขต

3.2 ด้านการลงทุน

จังหวัดสระบุรีเขตมีการลงทุนของต่างประเทศทั้งหมด 40 โครงการ มีมูลค่า 316,177,905 ดอลลาร์สหรัฐฯ ดังตารางที่ 4.6 ซึ่งมูลค่าทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 3.94 ของการลงทุนทั้งหมดทั่วประเทศและใน 40 โครงการ หากแยกประเภทโครงการตามภาคอุตสาหกรรม 22 โครงการและอีก 18 โครงการ อยู่ในภาคการ บริการ และการเกษตรดังแสดงใน ตารางที่ 4.7 ซึ่งได้แสดงประเทศที่ลงทุนมากที่สุดคือ ประเทศออสเตรเลียคิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ ไทยคิดเป็นร้อยละ 7.09

ตารางที่ 4.6 แสดงการลงทุนในจังหวัดสระบุรีเขต ในปี 2548

No	ประเทศ	จำนวนโครงการ	มูลค่าการลงทุน (ดอลลาร์สหรัฐฯ)	%
1	ออสเตรเลีย	1	271,000,000	85.71
2	ไทย	14	22,436,034	7.09
3	จีน	8	7,942,727	2.51
4	สิงคโปร์	1	4,302,199	1.36
5	มาเลเซีย	1	2,638,456	0.85
6	เกาหลี	2	2,520,000	0.79
7	เวียดนาม	5	2,108,221	0.67
8	ญี่ปุ่น	1	1,100,000	0.35
9	ฟินแลนด์	1	720,000	0.23
10	สหรัฐฯ	1	603,000	0.19
11	อื่นๆ	4	1,007,268	0.32
	รวม	40	316,177,905	100

ที่มา: สำนักงานแผนการและ การร่วมมือจังหวัดสระบุรีเขตปี 2005

ตารางที่ 4.7 แสดง สถิติการลงทุนในธุรกิจต่างๆ ในจังหวัดสระแก้วในปี 2548

No	ธุรกิจ	ประเทศ	ทุน (ดอลลาร์สหรัฐฯ)	ร่วมทุนคิดเป็น%	
				local	Foreign
	ภาคอุตสาหกรรม		296,248,458		
1	ผลิตยาสูบ	จีน	1,500,000	40	60
2	ตัดเย็บ	ฝรั่งเศส	307,268	50	50
3	เครื่องใช้ไฟฟ้า	ไทย	400,000	50	
4	ตัดเย็บ	ไทย	990,000		100
5	ตัดเย็บครบวงจร	ไทย	10,950,000		100
6	กลั่นน้ำมันพืช	ไทย	200,000		100
7	เหมืองแร่	ออสเตรเลีย	271,000,000		100
8	วัสดุก่อสร้าง	จีน	300,000	55	45
9	ประกอบรถทุกชนิด	เกาหลี	1,740,000		100
10	เครื่องตกแต่งบ้าน	เวียดนาม	220,000	40	60
11	ผลิตสายไฟ	จีน	363,889	49	51
12	ผลิตถุงเท้า	ญี่ปุ่น	900,000		100
13	ประกอบและจำหน่ายรถ	จีน	500,000		100
14	เครื่องตกแต่งบ้าน	เวียดนาม	397,055	50	50
15	ตัดเย็บ	ไต้หวัน	300,000		100
16	ผลิตออกซิเจน	สหรัฐฯ	603,000	30	70
17	สำรวจเหมืองแร่	ไทย	70,500		100
18	บรรจุแก๊ส	ไทย	503,000	20	80
19	ผลิตปุ๋ย	มาเลเซีย	2,638,456		100
20	ผลิตห้วงเหล็ก	ฮ่องกง	100,000		100

ตารางที่ 4.7 (ต่อ) แสดง สถิติการลงทุนในธุรกิจต่างๆ ในจังหวัดสระแก้วในปี 2548

No	ธุรกิจ	ประเทศ	ทุน (ดอลลาร์สหรัฐฯ)	ร่วมทุนคิดเป็น%	
				local	Foreign
21	ผลิตหม้อแปลงไฟฟ้า	ไทย	400,000	50	50
22	ผลิตท่อ PVC	ไทย	1,865,290	70	30
	ภาคการเกษตร		2,119,027		
23	ปลูกพืชเลี้ยงสัตว์	ไต้หวัน	300,000	30	70
24	ส่งออกของป่า	ไทย	19,027		100
25	รับซื้อและปลูกไม้ยูคา	ไทย	1,800,000		100
	ภาคบริการ		17,810,420		100
26	รับเหมาก่อสร้าง	เวียดนาม	600,000	50	50
27	รับเหมาก่อสร้าง	จีน	600,000		100
28	ตลาด	สิงคโปร์	4,302,199		100
29	โรงแรม	เวียดนาม	77,331	25	75
30	โรงแรม	จีน	3,650,000		100
31	บ้านพัก	ฟินแลนด์	720,000	30	70
32	เช่าและซ่อมเครื่องจักร	เกาหลี	780,000	5	95
33	บริการการค้า	จีน	268,838	5	95
34	บริการขนส่ง	ไทย	320,000	20	80
35	บริการการค้า	เวียดนาม	813,835	40	60
36	บริการCable TV	จีน	760,000	15	85
37	รีสอร์ท	ไทย	2,368,217		100
38	บริการขนส่ง	ไทย	2,000,000	51	49
39	นำเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้า	ญี่ปุ่น	200,000	15	85
40	บริการซ่อมรถยนต์	ไทย	350,000	51	49
	Total		316,177,905		

ที่มา สำนักงานแผนการและ การร่วมมือจังหวัดสระแก้วปี 2005

โดยทางจังหวัดสะหวันเขตได้รับงบประมาณเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมและก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐาน ที่ สภาแห่งชาติได้รับรองและอนุมัติ ประจำปีพ.ศ.2546-พ.ศ.2547 จำนวน 90,907 ล้านกีบ และในปีนี้ได้แบ่งจ่ายให้แผนกการเกษตร จำนวน 30,455 ล้านกีบ (33.5%) แผนกคมนาคมจำนวน 41,620 ล้านกีบ (45.78%) แผนกอุตสาหกรรม จำนวน 2,842 ล้านกีบ (3.13%) แผนกพาณิชย์ จำนวน 95 ล้านกีบ(0.1%)และแผนกการอื่นๆอีก 15,895 ล้านกีบ(17.48%) และทางรัฐบาลลาว

- ยังมีเงื่อนไขการให้นโยบายเพื่อส่งเสริมและดึงดูดการลงทุนดังต่อไปนี้

3.3 ด้านเงื่อนไขการให้นโยบายส่งเสริมการลงทุน

รัฐบาล สปป.ลาว มอบให้ คณะกรรมการแผนการและการร่วมมือจังหวัดเป็นผู้พิจารณาให้ นโยบาย ส่งเสริมการลงทุนบนเงื่อนไขของเขต กิจการ และมูลค่าการลงทุน

การกำหนดเขตการลงทุน

รัฐบาล สปป.ลาว เป็นผู้กำหนดเขตส่งเสริมการลงทุน โดยอิงตามที่ตั้ง ภูมิศาสตร์ และสภาพเศรษฐกิจและสังคม ของเขต ในแต่ละ ระยะและแบ่งเป็น3เขตดังนี้

- เขต1 เขตภูเขา ภูเขาเพียง ห่อหุ้มที่ห่างไกลความเจริญไม่มีโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้ออำนวยแก่การลงทุน
- เขต2 เขตภูเขา ภูเขาเพียง ห่อหุ้มที่ห่างไกลความเจริญ ที่มีโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้ออำนวยแก่การลงทุนส่วนใดส่วนหนึ่ง
- เขต3 เป็นบรรดาตัวเมืองที่อยู่จังหวัด กำแพงนคร และเขตพิเศษ ที่มีโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถรองรับการลงทุนได้ดีแล้ว

3.4 ด้านนโยบายทางภาษีอากร

นโยบายยกเว้นภาษีอากร การนำเข้าวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการก่อสร้างโรงงาน และเครื่องจักรเพื่อทำการผลิต

- การนำเข้าวัสดุก่อสร้างและอุปกรณ์ที่ไม่มีอยู่ภายในประเทศ หรือไม่สามารถจัดซื้อ ได้ภายในประเทศหรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ จะได้รับอนุญาตให้ นำเข้า เฉพาะเพื่อการก่อสร้างโรงงาน ตึกอาคารและสิ่งปลูกสร้าง ที่เป็นทรัพย์สินคงที่ของวิสาหกิจเท่านั้น โดยอิงตามปริมาณงานของการก่อสร้างที่ผ่านการรับรองจากแผนกคมนาคมไปรษณีย์และก่อสร้าง

- การนำเข้าเครื่องจักรการผลิต จะได้รับอนุญาตโดยอิงตามความเรียกร้องของโครงการ ตามบทวิภาคเศรษฐกิจและบนพื้นฐานการเห็นชอบขององค์การที่เกี่ยวข้อง

นโยบายยกเว้นภาษีอากรการนำเข้าวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ กึ่งสำเร็จรูป

- การนำเข้าวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ กึ่งสำเร็จรูป ที่ไม่มีอยู่ภายในประเทศ โดยการรับรองจากฝ่ายราชการที่เกี่ยวข้อง จะได้รับอนุญาตนำเข้าโดยยกเว้นภาษีอากร

- วัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ กึ่งสำเร็จรูป ที่มีอยู่ภายในประเทศแต่ไม่เพียงพอหรือไม่ได้มาตรฐานเพื่อทำการผลิตสินค้า เพื่อทดแทนการนำเข้านั้นจะได้รับอนุญาตให้นำเข้าโดยยกเว้นภาษีอากรภายในระยะ 5-7 ปีนับจากวันที่ได้รับเอกสารรับรองการส่งเสริมการลงทุนเป็นต้นไป แต่หลังจากนั้นต้องได้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรของ สปป.ลาว

- ปริมาณการนำเข้านั้นจะได้รับอนุญาต โดยอิงตามแผนความต้องการจริง ของการผลิตประจำปี ที่องค์การที่เกี่ยวข้องได้รับรอง บนพื้นฐานการสรุป การนำเข้าประจำปี

นโยบายยกเว้นภาษีอากร นำเข้าอุปกรณ์และอะไหล่เครื่องจักร

- การนำเข้าอุปกรณ์และอะไหล่เครื่องจักรที่มีอยู่ในแผนการนำเข้าประจำปีที่ได้รับ การรับรองของฝ่ายราชการที่เกี่ยวข้อง จะได้รับอนุญาตให้นำเข้าโดยยกเว้นภาษีอากร

- หากมีความจำเป็นต้องการนำเข้าอะไหล่และเครื่องจักรเพื่อใช้ในการผลิตที่มีมูลค่าต่ำกว่า 10,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ ที่ไม่ได้อยู่ในแผนการนำเข้าประจำปีนั้น วิศวกรต้องมีหนังสือรับรองความจำเป็นจากฝ่ายราชการที่เกี่ยวข้องจึงจะได้รับการพิจารณา อนุญาตให้นำเข้าโดยยกเว้นภาษี

นโยบายยกเว้นภาษีอากร นำเข้าอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินทรัพย์คงที่

- อุปกรณ์ที่นำเข้ามาประกอบเป็นสินทรัพย์คงที่ของวิสาหกิจจะได้รับพิจารณา อนุมัติให้นำเข้าโดยยกเว้นภาษีเพียงครั้งเดียวตามบทวิภาคเศรษฐกิจและแผนความต้องการที่ผ่านการรับรองจากฝ่ายราชการที่เกี่ยวข้อง

นโยบายยกเว้นภาษีอากร นำเข้ายานพาหนะที่ใช้ในการผลิตโดยตรง

- ยานพาหนะที่ใช้ในการผลิต โดยตรงเช่น รถบรรทุก รถบดเบิกที่คิน รถขนส่งสินค้า ขนส่งผู้โดยสาร รถที่ใช้ในการก่อสร้างจะได้รับอนุญาตยกเว้นภาษีอากรการนำเข้าส่วนจำนวนที่ได้รับอนุญาตต้องให้เหมาะสมกับทุนและปริมาณงาน โดยอิงตามบทวิภาคเศรษฐกิจและความต้องการตัวจริงของตนและโครงการที่รับรองจากองค์การที่เกี่ยวข้อง

นโยบายยกเว้นภาษีอากร 1% การ นำเข้ายานพาหนะที่ใช้ในการผลิตทางอ้อม

- พาหนะที่ใช้ในการผลิตทางอ้อมเช่น รถเก๋ง รถกระบะ รถตู้ ที่มีที่นั่งน้อยกว่า 7 ที่นั่งลงมา รถจี๊ป และพาหนะที่ใช้ในบริหารนอกจากที่ได้ระบุไว้ในข้างต้น คณะกรรมการแผนการและการร่วมมือ จะได้ พิจารณาอนุญาตให้นำเข้าโดยเสียภาษีอากรขาเข้า 1% ตามเงื่อนไขแสดงในตาราง 4.8 สำหรับรถนำเข้าที่มีการลงทุนภายในของจังหวัดสะหวันเขต ส่วนตารางที่ 4.9 แสดงรถนำเข้าที่มีการลงทุนจากต่างประเทศของจังหวัดสะหวันเขต

ตารางที่ 4.8 แสดงการอนุญาตนำรถเข้าโดยเสียภาษีอากรขาเข้า 1% สำหรับการลงทุนภายในของจังหวัดสะหวันเขต

เขตการลงทุน	ทุนจดทะเบียนต่ำสุด (พันล้านกีบ)	จำนวนรถ
เขต 1	1	1 คัน
	10	2 คัน
เขต 2	2.5	1 คัน
	20	2 คัน
เขต 3	3	1 คัน
	3.5	2 คัน

ที่มา: FIMC of Lao PDR

ตารางที่ 4.9 แสดงการอนุญาตนำรถเข้าโดยเสียภาษีอากรขาเข้า 1% สำหรับการลงทุนจากต่างประเทศของจังหวัดสะหวันเขต

เขตการลงทุน	ทุนจดทะเบียนต่ำสุด (พันล้านกีบ)	จำนวนรถ
เขต 1	200,000	1 คัน
	2,000,000	2 คัน
เขต 2	300,000	1 คัน
	3,000,000	2 คัน
เขต 3	400,000	1 คัน
	4,000,000	2 คัน

ที่มา: FIMC of Lao PDR

นอกจากที่ได้กำหนดไว้ข้างต้นแล้ว ถ้าหากไม่เพียงพอกับความต้องการใช้คณะกรรมการแผนการและการร่วมมือจะพิจารณาอนุญาตเข้าเพิ่มเติมอีก โดยให้เสียภาษีอากรการนำเข้าเต็มอัตรา ตามระเบียบราชการของ สปป.ลาว

All rights reserved

นโยบาย การ นำยานพาหนะเข้ามาทดแทน

- คณะกรรมการแผนการและการร่วมมือจะพิจารณาอนุญาตให้ขายยานพาหนะคันเก่า ที่อนุญาตให้มีการนำเข้าตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปหรือไม่ถึง แต่มีความเสียหายจนใช้การไม่ได้โดยมีการรับรองทางด้านเทคนิค จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายที่เกี่ยวข้องและจะอนุญาตให้นำเข้ายานพาหนะใหม่มาทดแทนคันเก่า ด้วยการเสียภาษีขาเข้า 1% สำหรับยานพาหนะที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 13 ส่วนยานพาหนะที่ระบุไว้ในมาตรา 12 นั้นจะถูกยกเว้นภาษีอากรขาเข้า

นโยบาย การ นำเข้ายานพาหนะของวิสาหกิจที่ให้บริการ

- คณะกรรมการแผนการและการร่วมมือจะอนุญาตให้วิสาหกิจที่ดำเนินงานด้านการบริการนำเข้ายานพาหนะ ด้วยการเสียภาษีอากรในอัตราดังแสดงในตาราง 4.10 อัตราภาษีการนำเข้าของวิสาหกิจที่ให้บริการ

ตารางที่ 4.10 แสดงอัตราภาษีการนำเข้าของวิสาหกิจที่ให้บริการ

ฝ่ายการ	อัตราภาษีที่ต้องจ่ายเทียบกับมูลค่าการนำเข้า	จำนวนพาหนะที่จะได้รับอนุญาต	ประเภทยานพาหนะ
โรงแรม	20%	15-50ห้องนอน 01 คัน 51-100ห้องนอน 02 คัน 101ห้องนอนขึ้นไป 03 คัน	รถตู้ใหม่100%
ท่องเที่ยว	30%	อิงตามทุนที่จดทะเบียนของบริษัท รายละเอียดได้กำหนดอยู่ในบทแนะนำการจัดตั้งปฏิบัติรัฐบัญญัติฉบับนี้	รถตู้ใหม่100%
บริการรถเช่า	30%		รถใหม่100%
ให้เช่าเครื่องจักรหนัก	1%		

ที่มา: FIMC of Lao PDR

3.5 ด้านนโยบายทางอากรรายได้

ระยะยกเว้นและลดหย่อนอัตราอากรรายได้ตามเขตการลงทุน

- บรรดาวิสาหกิจที่ลงทุนในกิจการส่งเสริม (ที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 7 ของรัฐบัญญัติฉบับนี้) ตามเขตต่างๆ (ที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 6 ของรัฐบัญญัติฉบับนี้) จะได้รับนโยบายลดหย่อนอากร

รายได้ตามที่ได้ระบุไว้ในหนังสือรับรองส่งเสริมการลงทุน ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางที่ 4.11 และ 4.12 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงการลดหย่อนอัตรารายได้สำหรับการลงทุนภายใน

เขตการลงทุน	ทุนที่จดทะเบียน ต่ำสุด (กีบ)	ระยะยกเว้นอากร รายได้	อัตราอากรรายได้
เขต1	2,000 ล้านบาท	1 ปี	10%
	10,000 ล้านบาท	3 ปี	10%
	20,000 ล้านบาท	5 ปี	10%
เขต2	5,000 ล้านบาท	1 ปี	15%
	15,000 ล้านบาท	3 ปี	15%
	35,000 ล้านบาท	5 ปี	15%
เขต3	10,000 ล้านบาท	2 ปี	20%
	25,000 ล้านบาท	3 ปี	20%
	45,000 ล้านบาท	5 ปี	20%

ที่มา: FIMC of Lao PDR

ตารางที่ 4.12 แสดงการลดหย่อนอัตรารายได้สำหรับการลงทุนจากต่างประเทศ

เขตการลงทุน	ทุนทะเบียน (\$)	ระยะยกเว้นอากรรายได้	อัตราอากรรายได้
เขต1	100,000	1 ปี	10%
	500,000	2 ปี	10%
	1,000,000	4 ปี	10%
เขต2	200,000	1 ปี	15%
	2,500,000	4 ปี	15%
	4,500,000	5 ปี	15%
เขต3	500,000	2 ปี	20%
	5,500,000	3 ปี	20%
	10,000,000	5 ปี	20%

ที่มา: FIMC of Lao PDR

รัฐบาล สปป.ลาว ส่งเสริมการลงทุน 2 รูปแบบ ตามกฎหมาย ส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนมีดังนี้

- รูปแบบการลงทุนจากต่างประเทศฝ่ายเดียว (Wholly foreign own enterprise) เป็นการลงทุนโดยต่างประเทศ โดยไม่มีนักลงทุนภายในหรือนักลงทุนไปร่วมลงทุนอยู่ด้วย

- รูปแบบการลงทุนแบบวิสาหกิจประสม (Joint Venture Business) วิสาหกิจแบบประสมระหว่างฝ่ายลาว กับนักลงทุนต่างประเทศกับผู้หนึ่งหรือมากกว่า หรือกับนิติบุคคล ที่มีอยู่แล้ว แต่ถึงอย่างไรหุ้นของฝ่ายต่างประเทศจะต้องไม่น้อยกว่า 30% ของทุนจดทะเบียนที่ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามกัน

4. เป้าหมายของแผนการ ปี 2549- 2554 ของแผนการค้ำจังหวัดสะหวันเขต

1. ด้านเศรษฐกิจมหภาค

- ยอดผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในต้องเพิ่มขึ้น 12 % ต่อปี
- ยอดผลิตภัณฑ์ กสิกรรมป่าไม้เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 7-8 % ต่อปี
- ยอดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม-หัตถกรรมเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 18-19% ต่อปี
- การบริการเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 13-14 % ต่อปี
- GDP เฉลี่ยต่อพลเมือง 7,322,158 กีบต่อปี หรือเท่ากับ 27,300 บาท ในปี 2554
- ยอดผลิตภัณฑ์ กสิกรรมป่าไม้ 42.52% ของ GDP
- ยอดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม-หัตถกรรม 30.56% ของ GDP
- การบริการ 26.92% ของ GDP
- สร้างรายรับงบประมาณ ให้เพิ่มขึ้นในแต่ละปี 10%-13% ของ GDP
- เอาใจใส่แก้ไขหนี้สินในปัจจุบัน ได้อย่างขาดตัว และไม่สร้างหนี้เพิ่ม
- ส่งเสริมการลงทุน ในทั่วสังคมให้ได้ 48% ของ GDP ในนั้นการลงทุนของรัฐ

ประมาณ 4% -6% ของ GDP

2. ด้านสังคมและการลดความยากจน

- ถึงปี 2554 ประมาณการว่าพลเมืองทั่วจังหวัดจะมีประมาณ 914,965 คน หญิง 563,188 คน ด้วยอัตราเพิ่มเฉลี่ย 2.1 % ต่อปี
- อัตราเข้าเรียนสุทธิของนักเรียน อนุบาลให้ได้ 16%
- อัตราการเข้าเรียนประถมสุทธิบรรลุ 90% ชั้นมัธยมต้น 63% และชั้นมัธยมปลาย 28%
- ในปี 2554 คาดการ อายุยืนเฉลี่ยของประชากรประมาณ 65 ปี
- อัตราการใช้น้ำสะอาด ให้ได้ 95% และห้องน้ำให้ได้ 70%

- ลดความยากจนของประชากรให้ได้ 2 ส่วน 3 ของจำนวนครัวเรือนที่ยังยากจนในปัจจุบัน (ปี 2547 มี 24,408 ครัวเรือน)

3. การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ถึงปี 2554 บรรดาโครงสร้างของเศรษฐกิจต้องมีการเปลี่ยนแปลง ในทางที่ดีและถูกต้อง การปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจกิจกรรมป่าไม้ ให้สอดคล้องกับอุตสาหกรรมปรุงแต่ง และการบริการ เพื่อขยายอุตสาหกรรมให้ทันสมัย

- โครงสร้างด้านกิจกรรมป่าไม้ มีแนวโน้มลดลงจาก 51.04 ในปี 2548 มาเป็น 42.52% ในปี 2554 ซึ่งต้องเอาใจใส่ในการพัฒนาในงานนี้อย่างจริงจัง โดยเน้นการปลูกข้าว พืช และสัตว์ ที่เป็นสินค้าซึ่งเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมปรุงแต่งและการบริการ โดยนำใช้เทคโนโลยี วิชาการเข้าในการผลิต

- ทางด้านอุตสาหกรรม โครงสร้างด้านนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีคือจาก 23.41% ในปี 2548 มาเป็น 30.56% ในปี 2554 ซึ่งต้องอาศัยการปรับปรุงและเสริมขยายบรรดาหน่วยธุรกิจที่มีอยู่แล้ว และสามารถสร้างใหม่เพื่อสร้างให้ได้ผลิตภัณฑ์อันใหม่ และสามารถแข่งขันได้ เช่นด้านตัดเย็บประกอบเครื่องจักร อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การปรุงแต่งอาหารและอุปกรณ์การก่อสร้าง

- ด้านบริการต้องเอาใจใส่การปรับปรุง และขยายพื้นฐาน โครงสร้างในการบริการ ปรับปรุงและสร้างบุคลากร ในการรองรับให้แก่การบริการท่องเที่ยว และบริการในส่วนต่างๆ คาดว่า โครงประกอบของหน่วยงานนี้จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 24.65% ในปี 2548 เป็น 26.96% ในปี 2554

- คาดการณ์ด้านแรงงาน ถึงปี 2554 ประชากรทั่วจังหวัดจะมีถึง 914,965 คน ซึ่งจะมีคนในเกณฑ์อายุแรงงานประมาณ 613,027 คนรวม 67% แรงงานหลักประมาณ 466,663 คนรวม 57% ซึ่งในเขตกิจกรรมป่าไม้รวม 85% เขตอุตสาหกรรมรวม 3% และการบริการรวม 12% ประชากรในเขตชานเมือง จะมีถึง 731,972 คนและเขตตัวเมืองจะมีถึง 182,993 คน

4. ด้านการค้ามีนโยบาย

ดำเนินนโยบายส่งเสริมภาคส่วนเศรษฐกิจต่างๆ ให้มีการสัมพันธ์กับการบริการแก่ครัวเรือนของชาวเกษตร จัดตั้งการแลกเปลี่ยนซื้อขาย ที่เหมาะกับแต่ละบริเวณ อำนวยความสะดวกให้แก่การจำหน่ายสินค้า ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวเมืองกับชนบทที่ราบสูงกับภูเขา

ดำเนินการคุ้มครองการบริหารวิสาหกิจ ขาออก-ขาเข้า เพื่อสามารถสนองทุนเข้าในการผลิตและเก็บซื้อสินค้า เพื่อปรุงแต่งจำหน่ายภายใน และส่งออกต่างประเทศ

สร้างและปรับปรุงตลาดชนบท โดยจัดให้มีตลาดของกลุ่มบ้าน และเขตรวมศูนย์ ภาคส่วนการค้าของรัฐต้องทำหน้าที่คุ้มครอง และคัดแปลงความเหมาะสมในบางประเภทสินค้า ใช้มาตรการแทรกแซงราคาด้วยวิธีที่เหมาะสม เพื่อรับประกันความสงบทางด้านราคาในท้องตลาดให้ได้ลดการนำเข้าสินค้าบางประเภทจากต่างประเทศ ปฏิบัตินโยบายการปกป้องการผลิตภายในอย่าง

เหมาะสม ส่งเสริมการตลาดที่มีการแข่งขันภายใต้การดูแลของรัฐ สร้างให้จังหวัดสะหวันเขตกลายเป็น ศูนย์กลางตลาดเพื่อส่งออก เอาใจใส่คั่นคว้า และคั่นหากลไกการค้าคุ้มครองให้เหมาะสม เพื่อเชื่อมต่อ ตลาดภายในกับต่างประเทศ โดยเฉพาะกับตลาดของบรรดาจังหวัดใกล้เคียง และของประเทศเพื่อนมิตร

ปรับปรุงวิสาหกิจของจังหวัดให้เข้มแข็ง และสนับสนุนการสร้างศูนย์การค้าสะหวันเขต- เทียนเทียนเว้ (เวียดนาม) ให้สำเร็จก่อนปี 2551 สร้างศูนย์กลางการค้าเพื่องานวางแสดงสินค้า งานตลาด นวัตกรรมทั้งภายในและต่างประเทศ จัดตั้งและปฏิบัติแผนการนำเข้าสินค้า เพื่อจำหน่ายภายในให้เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับ 8% ต่อปี และถึงปี 2554 คาดว่าจะนำเข้าสินค้าที่ใช้ในการผลิต และเพื่อการลงทุนภายใน ให้บรรลุ 84.40 ล้านเหรียญ หรือ 3,376 ล้านบาท เพื่อรักษาดุลการค้าแต่ละปีไม่ให้ขาดดุลเกินกว่า 10%

ส่งเสริมการส่งออกสินค้าภายใน ให้เพิ่มขึ้น 10-12 % ต่อปี ส่งเสริมวิสาหกิจต่างๆ ให้ส่งออก รายการสินค้าของ สปป.ลาว ที่ได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า(GSP) จากบรรดาประเทศพัฒนาและ กำลังพัฒนา เปิดกว้างการติดต่อการค้า กับประเทศเพื่อนมิตร พร้อมนั้นต้องเข้มงวดด้านการค้าชายแดน ระหว่างประเทศตะวันออกและตะวันตกให้ถูกต้อง ด้านการค้าขายแบบลักลอบนำเข้า-ส่งออกที่ผิด กฎหมาย

5. ด้านการลงทุนของรัฐบาล

การลงทุนของรัฐ แต่ปี 2549-2554 นี้ ยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคม ยัง สืบต่อใน 8 แผนบูรณสิทธิ(ให้สิทธิพิเศษ) ของรัฐบาล ให้เกิดผลสำเร็จเป็นก้าวๆ จะต้องลงทุนอย่างมาก เข้าในการผลิตโดยตรง และพื้นฐาน โครงร่างที่จำเป็น สร้างทรัพยากรมนุษย์ ให้เพิ่มขึ้นในแต่ละปี ต้อง ได้มีงบประมาณมาก เข้าในการแก้ไขความยากจนของประชาชน 4 เมืองทุกยากของจังหวัดแต่ละปี เพิ่ม ทวีการคุ้มครอง การลงทุนของรัฐให้มีประสิทธิผล ระยะเวลาปี 2549-2554 ภาคส่วนงบประมาณของรัฐต้อง ลงทุนเข้าในหน่วยงานต่างๆแต่ละปีเฉลี่ยให้ได้ประมาณ 95.83 พันล้านบาท(หรือ 374 ร้อยล้านบาท) เท่ากับ 4-6% ของ GDP สำหรับความต้องการการลงทุนของทั่วสังคมเพื่อจัดตั้งและปฏิบัติแผนงานให้ บรรลุ ในระดับ 12% ของ GDP ดังแสดงเป้าหมายการลงทุนให้แก่สังคมเฉลี่ยแต่ละปีตาราง 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงเป้าหมายการลงทุนของให้แก่สังคมเฉลี่ยแยกตามปี

ลำดับ	การลงทุนจากภาคส่วนต่างๆ	อัตรา GDP เพิ่มขึ้น 12%	
		มูลค่าพันล้านบาท	อัตราการเปลี่ยนแปลง %
ภาครัฐบาล			
1	การลงทุนของรัฐบาล	95.84 (368 ล้านบาท)	3.72
2	การลงทุนรัฐวิสาหกิจ	162,36 (624 ล้านบาท)	6.29
3	การลงทุนจากคลังของจังหวัด	1.4 (0.05 ล้านบาท)	0.05
4	การช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทน	324.82 (124 ล้านบาท)	12.59
5	การกู้ยืม	67.38 (25 ล้านบาท)	
รวมภาครัฐบาล		651,80 (250,692 ล้านบาท)	25.27
ภาคเอกชน			
6	เอกชนภายใน	393,39 (151 ล้านบาท)	15.25
7	เอกชนต่างประเทศ	866.19 (333 ล้านบาท)	33.58
8	ประชาชน	667.96 (256ล้านบาท)	25.90
รวมภาคเอกชน		1,927.54 (741 ล้านบาท)	74.73
รวมทั้งหมด		2,579.34 (9,920 ล้านบาท)	100%

ที่มา: แผนการดำเนินงานจังหวัดสระบุรี, 2549

6. การส่งเสริมและดึงดูดการลงทุนภายในและต่างประเทศ

ดำเนินนโยบายส่งเสริมการลงทุนภายใน และต่างประเทศให้กว้างขวาง โดยปฏิบัติตามกฎหมายการส่งเสริมการลงทุนภายในและต่างประเทศอย่างเข้มงวด สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่การลงทุน นับทั้งการบริการ การประสานสมทบ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สะดวกสบาย และรวดเร็วหลีกเลี่ยงการบริการผ่านหลายขั้นตอน ทำให้นักลงทุนยุ่งยากและเสียเวลา

กระตุ้นการลงทุนจาก ภาคส่วนเศรษฐกิจของประชาชน เอกชน ภายในและต่างประเทศให้เพิ่มขึ้น โดยกำหนดบริเวณของ โครงการบูรณิทธิ(การให้ความสำคัญของโครงการ;

Priority Project) ที่ต้องการให้เอกชนลงทุนให้ชัดเจน และสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เขตการค้าชายแดนให้สำเร็จขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นการดึงดูดและรองรับให้แก่การลงทุน ในระยะปัจจุบันจนถึงปี 2554 ต้องระดมการลงทุนของต่างประเทศให้ได้เฉลี่ยปีละ 866.19 พันล้านบาท (333 ล้านบาท) เท่ากับ 33.58% ของ GDP

สำหรับการลงทุนของเอกชนภายในต้องได้ส่งเสริมบรรดาบริษัทที่กำลังดำเนินธุรกิจ และกำลังมีโครงการในการลงทุน และขยายกิจการ โดย ยื่นยื่นการลงทุนภายในและปฏิบัติตามกฎหมายการลงทุนที่วางไว้ คาดคะเนระยะ 5 ปี จนถึงปี 2554 จะมีการลงทุนของเอกชนภายในเฉลี่ยปีละ 393.39 พันล้านบาท (151 ล้านบาท) เท่ากับ 15.25% ของ GDP สำหรับการลงทุนของประชาชนจะมีถึง 667.96 พันล้านบาท (256 ล้านบาท) เท่ากับ 25.90% ของ GDP

7. ด้านความสัมพันธ์ และร่วมมือเศรษฐกิจกับต่างประเทศ

ขยายแนวทางการต่างประเทศของพรรคให้ปรากฏผลเป็นจริง ดังนั้นต้องได้ขยายการร่วมมือ กับจังหวัดต่างๆของค์กรต่างๆของประเทศตามเงื่อนไขความสามารถโดยต่างฝ่ายต่างได้รับผลประโยชน์ ดึงดูดเอาการสนับสนุนจากภายนอกเข้าในการพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคมของจังหวัด

เพิ่มการร่วมมือของบรรดาจังหวัดของประเทศที่ให้ความร่วมมือทางยุทธศาสตร์ เช่น ประเทศเวียดนาม เสริมขยายการร่วมมือ โดยการนำเอาบทเรียนในการนำพา ด้านการศึกษา ด้านวิชาการ และการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมมาใช้

ขยายการร่วมมือด้วยการเยือน และนำเอาบทเรียนจากบรรดาจังหวัดของประเทศจีน ส่งเสริมให้บรรดาแผนกการ หน่วยงานท้องถิ่น รวมทั้งนักธุรกิจของจังหวัดร่วมมือในการแลกเปลี่ยนค้า-ขาย ให้มากขึ้น เสริมขยายสายสัมพันธ์มิตรภาพกับบรรดาจังหวัดใกล้เคียงของประเทศไทย ที่ชายแดนติดกัน เพื่อการก้าวไปถึงการสร้างเป็นเมืองมิตรภาพระหว่างจังหวัดสระหวุ่นเขต-มุกดาหาร ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้เพิ่มมากขึ้น

ถึงปี 2554 แหล่งทุนที่ได้จากการช่วยเหลือและการกู้ยืม เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับการลงทุนในปัจจุบันจะมี ประมาณ 466.19 พันล้านบาท หา 508.32 พันล้านบาท เท่ากับ 7.50% ของ GDP เฉลี่ยแต่ละปี 339.34 พันล้านบาท หา 375.1 พันล้านบาท (1,325ล้านบาท-1,464 ล้านบาท) ถ้าคิดตามราคาปัจจุบันเท่ากับ 35.84 ล้านเหรียญ หา 38.16 ล้านเหรียญ (1,433 ล้านบาท หา 1,526 ล้านบาท) โดยเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 7.16 ล้านเหรียญหา 7.63 ล้านเหรียญต่อปี (286 ล้านบาท หา 305 ล้านบาท ต่อปี)

8. ด้านการเงิน

สร้างรายรับให้เพิ่มขึ้นแต่ละปี รายรับประมาณ 10%-13% ของ GDP โดยถือเอาแหล่งรายรับจากภายในเป็นหลัก และแหล่งรายรับจากภายนอกเป็นสำคัญ เอาใจใส่เสริมสร้างศักยภาพในการระดมทุน เพื่อเพิ่มรายรับจากทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ และผู้มีรายได้อย่างเหมาะสมกับตัวจริง

ปฏิบัติระเบียบกฎหมายการคุ้มครองภายใน และเก็บค่าธรรมเนียมต่างๆ ให้เข้มงวด สกัดกั้นการซื้อโงงของเจ้าหน้าที่ และการหลีกเลี่ยงการจ่ายชำระต่อรัฐ คุ้มครองการใช้จ่ายให้ถูกต้องตามเป้าหมาย ระเบียบรับประกันประสิทธิผลปฏิบัติ นโยบายประหยัด งบประมาณเหลือ ด้านการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย สร้างฐานรายรับใหม่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ในเมื่อภาษีขาเข้าลดลงเหลือ 0-5 % ในเวลา สปป.ลาว เข้าเป็นสมาชิกตลาดเอเชีย หรือ AFTA ในปี 2551 เป็นต้น

เอาใจใส่ตรวจตราจัดตั้งปฏิบัติ ข้อกำหนดกฎหมายต่างๆ เกี่ยวกับการเงินการบัญชีอย่างเข้มงวด ปฏิบัติตรวจตราหัวหน้าหน่วยงานธุรกิจต่างๆ ปฏิบัติรายจ่ายเพื่อพัฒนาแผนเศรษฐกิจ-สังคม เป็นไปตามแผน 5 ปีที่วางไว้ เอาใจใส่คุ้มครองรายจ่ายให้มีความโปร่งใสไปตามแผนการ และมีประสิทธิผล

9. ด้านธนาคาร

ระดมแหล่งทุนให้เพิ่มขึ้นทำหน้าที่บริการสินเชื่อ ตามความต้องการในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจสังคม ของจังหวัดและเมืองต่างๆ ได้แก่สินเชื่อเพื่อการผลิตกิจกรรมตาม โครงการต่างๆ ต้องเอาใจใส่คุ้มครองการปล่อยสินเชื่อ ไว้ให้ดี เพื่อลดความเสี่ยงเกี่ยวกับสินเชื่อที่ไม่มีประสิทธิผล และหนี้กรรมเหมือนดังผ่านมา

ต้องจัดบุริมสิทธิ(การให้ความสำคัญของ โครงการ; Priority Project) และเสนออัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม เพื่อให้สินเชื่อเพื่อการผลิตสินค้า ระดมเงินฝากเพื่อสร้างกองทุนพัฒนาชนบท และลดความยากจน เอาใจใส่คุ้มครองการจ่ายเงินตราต่างประเทศ โดยผ่านระบบธนาคารให้ดี ยกระดับการจัดตั้ง และคุ้มครองการกู้ยืมของประชาชนผู้ออกแรงงานทำการผลิต โดยตรงให้ดีขึ้นกว่าเดิม ปฏิบัติกลไกการบริการด้านการเงิน การชำระให้มีความคล่องตัว รวดเร็วเพื่อดึงดูดเงินฝากของภาคส่วนเศรษฐกิจ และบุคคลให้นับวันเพิ่มขึ้น ตามนโยบายอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมของธนาคารกลาง พร้อมนั้นก็ปฏิบัติแผนกู้ยืม หรือปล่อยทุนของธนาคารกลางและสถาบันการเงินอื่นๆ ถึงปี2554 ทั้ง 3 สาขา ธนาคารระดมเงินฝากให้ได้ 468,00 พันล้านบาท(1,828 ล้านบาท) และปล่อยสินเชื่อให้ได้ 50-60% ของแหล่งทุนน้อยกว่า 30% ของทุนจดทะเบียนที่ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามกัน